

[Rasmus Hansen.]

alvorlige Overvejelse, om det ikke vilde være rimeligt at begrænse den ønskede Forlængelse til 1 Aar, saaledes at der i Lovforslaget i Stedet for 1948 kommer til at staa 1947.

I Forbindelse med denne Lov er der jo Problemet om Begæringer om Udsættelse. Jeg ser af Forhandlingerne i det andet høje Ting, at den højtærede Indenrigsminister har erklæret, at der vises vidtgaaende Imødekommenhed over for Begæringer om Udsættelse. Det kan der, naar Hensyn tages til, at vi befinder os i en Overgangstid, naturligvis ogsaa være i allerhøjeste Grad Grund til. Jeg vil mene, at skal der være Tale om, at Loven skal forlænges for 2 Aar, maa der af den højtærede Indenrigsminister vises den yderste Beredvillighed til imødekommende Behandling af Begæringer om Udsættelse.

Nørskov: Den højtærede Indenrigsminister udtalte jo nu, at det var hans bestemte Opfattelse, at de Forhold, der var til Stede, da denne Lovgivning blev givet, vedblivende eksisterer. Det er endvidere mit Indtryk, at de Ændringer og Tilføjelser til Værnepligtsloven, som blev gennemført i Fjor, er administreret hensynsfuldt, hvilket jeg gaar ud fra ogsaa vedblivende vil blive Tilfældet, og jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Carsten Raft: Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne tilsige en hurtig og velvillig Behandling af dette Lovforslag, idet jeg understreger Betydningen af, at der administreres lempeligt og hensynsfuldt. Det er altid rimeligt, naar man paalægger Borgerne i Staten en særlig Byrde, at man da sørger for, at det kan gaa saa lempeligt som muligt.

Jeg er selvfølgelig noget betænkelig ved, om jeg saa maa sige, Rekvisitionsbestemmelsen, men den er vel nødvendig, og den har vel understøttet Ønsket om at opnaa disse Lejemaal, som man nu har opnaaet; jeg haaber imidlertid, at man her ikke risikerer som med „Vesterport“, at Staten bliver i Lokalerne og bruger dem til andet Formaal — saa det gaar vel.

Om selve Udsættelsesproblemet kunde jeg have Lyst til at stille Ministeren det Spørgsmaal, om man ikke engang bør tænke paa, hvor meget det nu alligevel betyder. Set fra Statens Side, set fra Militærrets Side er det jo givet, at det er

bedst at faa de unge ind i 19—20 Aars Alderen, og efter at vi har gennemført Forsorg ogsaa for de Soldater, der er til første Uddannelse, kan det ogsaa komme til at betyde en vis Byrde for Staten, at de indkaldes i en ældre Alder, hvor de ofte er gifte og har Forsørgerbyrder. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at der var en Del af de 24-, 25-, 26-aarige værnepligtige, der fortrød, at de i sin Tid havde faaet Udsættelse. Jeg har set mange Eksempler derpaa. Det kan synes behageligt at faa Tjenesten udsat, naar man er 19—20 Aar, men naar man har faaet en Eksamen eller er færdig med sin Uddannelse og har Mulighed for at starte et Erhverv og maaske har Hjem og Familie, er det meget tungt at skulle ind og aftjene Værnepligten. Det er et Spørgsmaal, om man alligevel ikke skal kigge lidt paa denne Sag. Hvis man f. Eks. som i Øjeblikket praktisk talt indkalder alle tjenstduelige værnepligtige, er det et Spørgsmaal, om man ikke ved at forhandle med Uddannelsesanstalter, Fag o. s. v. griber Tingene lempeligere an ved at lade de unge uddanne sig i en yngre Alder end i en Alder, hvor de har faaet Byrder af alle mulige Slags. Det hele er ikke saa lige til, som man er tilbøjelig til at mene.

Dertil kommer der i denne Sag efter min Opfattelse et Retfærdighedsmoment, som man maa tage Hensyn til. Der er ikke Tvivl om, at Soldatertjenesten i disse Aar ikke er videre morsom; der er langvarige Vagter ved Flygtningelejre og daarlige Indkvarteringsvilkaar, og der kan hos nogle være en vis Tilbøjelighed til at sige: Lad os hellere faa det udsat til en Tid, hvor det bliver bekvemmere og behageligere at være Soldat. Men Sagen er jo den, at der kommer bare en anden ind i Stedet for den, der faar Udsættelsen; der kan derfor være Grund til, naar man behandler denne Lov, at tage dette Retfærdighedsmoment med, som ligger i, at man i nogenlunde Rækkefølge bærer de særlige Byrder, der i Øjeblikket er forbundet med at være værnepligtig. Derfor beder jeg den højtærede Minister være lempelig og hensynsfuld med Hensyn til Administrationen af Loven. Jeg tror jeg kan sige, at der principielt ikke er nogen Betænkelighed hos mit Parti ved at gaa med til at forlænge Loven. Forudsætningerne er faktisk til Stede.

Karlsson: Jeg kan sige, at mit Parti finder det noget betænkeligt, at den foreliggende Lov skulde forlænges yderligere